

Влада Олександрівна ГУСЕВА,
доктор юридичних наук, професор
(Харківський національний університет внутрішніх
справ, м. Харків)

Роман Вікторович ЦАПУН
(Харківський національний університет внутрішніх
справ, м. Харків)

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТЕХНІКО-КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ

Стаття присвячена з'ясуванню правових і організаційних засад техніко-криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень проти довкілля, у тому числі аспектів, зумовлених умовами воєнного стану. Обґрунтовано, що попри поширення терміна «науково-технічне забезпечення», категорія «техніко-криміналістичне забезпечення» має усталений зміст у криміналістиці, прямо орієнтований на виявлення, фіксацію, дослідження й використання доказів, і тому не підлягає заміні. На основі аналізу доктринальних підходів і чинних нормативних актів (зокрема положень Закону України «Про Національну поліцію», підзаконних нормативно-правових актів) показано, що ефективність розслідування кримінальних правопорушень проти довкілля, залежить від цілісної системи: стандартизованої первинної фіксації, дотримання ланцюга збереження, лабораторної верифікації, цифрової аналітики (ГІС, БпЛА, фото-

та відеофіксація), а також належної міжвідомчої координації.

Виокремлено ключові організаційні проблеми слідчої практики (недостатнє залучення екологів до складу СОГ, фрагментарне використання приладів, прогалини у протоколюванні) та запропоновано рішення: мультисенсорний підхід до збирання даних, акредитація лабораторій за ISO 17025, створення мережі екологів, єдині чек-лісти й ГІС-платформи для досудового розслідування.

Ключові слова: досудове розслідування, криміналістичне забезпечення, техніко-криміналістичне забезпечення, кримінальне правопорушення, довкілля, екологія.

Постановка проблеми. Розвиток криміналістичного вчення дозволяє вказувати про наявність цілісної системи криміналістичного забезпечення досудового розслідування. Разом із цим, поняття «криміналістичне забезпечення» належить до числа найбільш складних і багатограних категорій криміналістики, що постійно стає предметом наукових дискусій, зокрема у частині визначення його сутності, елементів та функціонального призначення.

Традиційно техніко-криміналістичне забезпечення визначають як складову криміналістичного забезпечення¹. Разом із цим, зараз набувають свого поширення й інші поняття, зокрема, науково-технічне забезпечення слідчої діяльності.

В умовах воєнного стану однією з ключових проблем, що ускладнює фіксацію та розслідування кримінальних правопорушень проти довкілля, постає оперативне виявлення їх слідів і їх належне документування. Як наголошують учені, слідчо-оперативні групи, прибуваючи на місце події, зазвичай концентрують увагу на руйнуванні об'єктів інфраструктури та загиблих людей. Водночас систематичний пошук доказів, пов'язаних із забрудненням ґрунтів, водойм, атмосфери чи масовою загибеллю тварин і рослинності, нерідко залишається поза увагою. Додатковою проблемою є недостатня участь у складі СОГ профільних екологів. За відсутності сертифікованих спеціалістів, які мають у своєму розпорядженні необхідне обладнання для відбору проб, визначення географічних координат та площ уражених територій, значна частина екологічно важливої інформації не збирається або фіксується поверхово. Це призводить до неповноти реконструкції картини злочину й знижує доказову цінність матеріалів кримінального провадження².

Недостатнє залучення фахівців-екологів у процес документування тягне за собою неможливість об'єктивно оцінити масштаб екологічних наслідків, своєчасно встановити причини й механізми їх виникнення. Як

¹ Гусева В. О. Криміналістичне забезпечення розслідування кримінальних правопорушень, учинених проти працівників правоохоронних органів: поняття і складові. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2021. № 3 (94). С. 243–253. DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2021.3.22>.

² Марченко О. А. Деякі проблемні питання фіксування та розслідування кримінальних правопорушень проти довкілля в умовах воєнного часу. *Правова позиція*. 2023. № 2 (39). С. 182.

наслідок, обсяг зібраних даних виявляється недостатнім для комплексного проведення судових експертиз, що ускладнює доведення причинно-наслідкового зв'язку між діями агресора й екологічними збитками. Відтак правоохоронні органи стикаються з низкою актуальних завдань: від коректної кримінально-правової кваліфікації злочину проти довкілля та визначення предмета доказування – до забезпечення якісного збору «слідової» інформації. Від якості та повноти цих дій залежить подальша можливість використання експертних досліджень, визначення розміру шкоди, заподіяної екосистемам, і, зрештою, ефективність досудового розслідування¹.

Таким чином, належна організація техніко-криміналістичного забезпечення та обов'язкове залучення екологів як спеціалістів стають визначальними умовами для повного та об'єктивного дослідження кримінальних правопорушень проти довкілля. З огляду на це, а також беручи до уваги підвищену суспільну небезпеку кримінальних правопорушень проти довкілля, постає об'єктивна потреба у ґрунтовному вивченні питань криміналістичного забезпечення розслідування правопорушень зазначеної категорії.

Метою статті стало визначення правових та організаційних основ техніко-криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень проти довкілля.

Виклад основного матеріалу. Серед категорій криміналістичної науки поняття «техніко-криміналістичне забезпечення» на сьогодні є одним із найбільш уживаних і водночас дискусійних. Це пояснюється історичним розвитком самої криміналістики в Україні, яка успадкувала радянську традицію розуміння її насамперед як науки про розслідування злочинів². Попри те, що із розвитком науки відбулося поступове ототожнення криміналістичної техніки та технічних засобів із категорією техніко-криміналістичного забезпечення, досі немає єдиного підходу до визначення його сутності.

Б. Павлишин, досліджуючи питання техніко-криміналістичного забезпечення у сфері розслідування умисних убивств і систематизувавши наукові підходи своїх попередників, виокремив кілька концептуальних напрямів у трактуванні цього поняття. Перший із них можна охарактеризувати як статичний підхід: у такому разі техніко-криміналістичне забезпечення трактується як певний фонд криміналістичних знань, умінь і професійних навичок практичних працівників, що дозволяють їм застосовувати наукові розробки й технічні засоби для потреб розслідування. Другий – динамічний підхід – ототожнює його з особливим видом діяльності науковців та практиків, яка спрямована на створення нових або адаптацію вже відомих технічних рішень і подальше

¹ Там само. С. 182–183.

² Перлін С. І. Поняття і види техніко-криміналістичного забезпечення правозастосовної діяльності. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 1. С. 221. DOI: <https://doi.org/10.32849/26635313/2020.1.40>

їх упровадження у слідчу практику. Нарешті, автор виокремлює й змішаний підхід, що поєднує обидва зазначені виміри, розглядаючи техніко-криміналістичне забезпечення водночас і як організовану діяльність, і як систему знань та умінь, необхідних для ефективного використання науково-технічного потенціалу у сфері кримінального судочинства¹.

Висвітлюються й інші підходи. Зокрема, щодо розуміння змісту і складових науково-технічного забезпечення досудового розслідування кримінальних правопорушень, то наприклад, у монографії за загальною редакцією професора В. Ю. Шепітька зауважено, що науково-технічне забезпечення слідчої діяльності слід розглядати як цілісну систему, що інтегрує у практику досудового розслідування новітні досягнення науки й техніки. Воно включає комплекс взаємопов'язаних завдань – від науково-дослідних (розробка, вдосконалення й упровадження інструментів, методів, інформаційних технологій), правових (нормативна регламентація застосування технічних засобів), навчально-методичних (формування знань і навичок у користувачів) до організаційно-технічних (створення умов для професійної реалізації інноваційних продуктів у практичній діяльності).

Головне призначення науково-технічного забезпечення полягає у забезпеченні ефективного збирання та використання криміналістично значущої інформації, що сприяє встановленню істини у кримінальних провадженнях. Це дозволяє не лише документувати та фіксувати факти, але й створювати умови для захисту базових соціальних цінностей, прав громадян і авторитету держави. Перспективні напрями розвитку, відповідно до позиції вчених пов'язані з упровадженням високоточних засобів ідентифікації та візуалізації доказової інформації (3D-сканування, віртуальні реконструкції подій), використанням мобільних ДНК-лабораторій, цифрових технологій для швидкого аналізу електронних доказів і систем підтримки прийняття рішень у ході розслідування. Відтак слушно вказують автори, що науково-технічне забезпечення слідчої діяльності трансформується у міждисциплінарний комплекс, який спирається на досягнення цифрових, телекомунікаційних та біотехнологій².

На сьогодні традиційною вважають позицію, за якою техніко-криміналістичне забезпечення розглядається як організаційно-функціональна система, що гарантує постійну готовність органів досудового розслідування до ефективного використання криміналістично значущої інформації. Вчені акцентують на поєднанні теоретичних положень і практичного використання технічних засобів і методів³.

¹ Павлишин Б. О. Техніко-криміналістичне забезпечення досудового розслідування вбивства : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2018. С. 46–47.

² Науково-технічне забезпечення слідчої діяльності в умовах змагального кримінального провадження : монографія : електрон. наук. вид. / [В. Ю. Шепітько, В. О. Коновалова, В. М. Шевчук та ін.] ; за заг. ред. В. Ю. Шепітька ; Нац. акад. прав. наук України, НДІ вивч. проблем злочинності ім. акад. В. В. Сташиса. Харків : Право, 2021. С. 37–39.

³ Чорноус Ю. М. Криміналістичне забезпечення досудового слідства у справах про злочини міжнародного характеру: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2013. 32 с.; Перлін С. І. Поняття і види техніко-криміналістичного забезпечення правозастосовної діяльності. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 1. С. 221–226. DOI: <https://doi.org/10.32849/26635313/2020.1.40>.

Таким чином, сучасне розуміння техніко-криміналістичного забезпечення базується на комплексному підході: воно охоплює як діяльність правоохоронних органів і спеціалістів, так і систему засобів, методів і організаційних заходів, що забезпечують належний рівень ефективності розслідування кримінальних правопорушень.

На нашу думку, у контексті техніко-криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень слід вказати про систему теоретичних положень і науково обґрунтованих рекомендацій щодо застосування науково-технічних засобів у практичній діяльності правоохоронних органів.

Стосовно заміни поняття «техніко-криміналістичне забезпечення» на «науково-технічне забезпечення» ми не вбачаємо у цьому нагальної потреби. Насамперед це пояснюється тим, що термін «техніко-криміналістичне забезпечення» сформувався у межах криміналістичної науки й відображає саме ті засоби, прийоми й методи, які розроблені або адаптовані для потреб кримінального провадження. Натомість «науково-технічне забезпечення» є ширшим і універсальнішим поняттям, що застосовується у багатьох сферах (економіка, виробництво, оборона тощо). Використання останнього може розмити межі предмета криміналістики та втратити її прикладну спрямованість.

Також слід зважати на те, що в українській криміналістиці категорія «техніко-криміналістичне забезпечення» має усталене наукове наповнення, яке активно розроблялось упродовж кількох десятиліть. Заміна терміну призведе до розриву наступності у розвитку доктрини, що ускладнить використання наявних напрацювань у теорії та практиці.

Окрім цього, вважаємо, що «техніко-криміналістичне забезпечення» охоплює не лише впровадження досягнень науки й техніки, а й їх організаційне, нормативне та методичне застосування у сфері протидії злочинності. «Науково-технічне забезпечення» натомість наголошує насамперед на технологічній складовій, залишаючи поза увагою процесуально-організаційний компонент, який є принципово важливим для криміналістики.

Оскільки термін «науково-технічне забезпечення» вживається у правовій, управлінській та економічній літературі з різним змістом, його перенесення у криміналістику може спричинити неоднозначне тлумачення. Це створює загрозу для чіткості наукового апарату й узгодженості міжгалузевих досліджень.

Криміналістика як прикладна юридична наука має завдання забезпечувати потреби органів досудового розслідування. Тому акцент на «техніко-криміналістичному забезпеченні» вказує на його прямий зв'язок із виявленням, фіксацією, дослідженням і використанням доказів, тоді як поняття «науково-технічне забезпечення» може розглядатися надто загально і відірвано від практики.

Таким чином, техніко-криміналістичне забезпечення розслідування кримінальних правопорушень у сучасній криміналістиці проявляється

насамперед через комплексне розв'язання низки ключових завдань. Тому погоджуємося, що його внутрішній зміст охоплює нормативно-правове регулювання, що створює підґрунтя для легітимного застосування спеціальних засобів і прийомів; організаційно-технічний аспект, пов'язаний із практичним упровадженням інноваційних рішень у роботу слідчих органів; а також науково-методичний супровід, спрямований на формування ефективних рекомендацій і методик. Крім того, важливою складовою є створення нових техніко-криміналістичних засобів і модернізація вже наявних інструментів і технологій, що дозволяє підвищити результативність виявлення, фіксації та дослідження доказів. Тобто, це забезпечення є багатогранною системою, яка поєднує правові, організаційні, технічні та наукові елементи з метою оптимізації процесу розслідування¹.

У слідчій практиці щодо розслідування кримінальних правопорушень проти довкілля найбільші труднощі виникають саме у справах, пов'язаних із забрудненням навколишнього середовища, де техніко-криміналістичні засоби відіграють ключову роль. Йдеться не лише про стандартні методи фіксації чи вилучення доказів, а про цілий спектр спеціальних технічних інструментів, необхідних для виявлення і дослідження слідів екологічних злочинів, які зазвичай є малопомітними, розпорошеними або прихованими в природному середовищі.

Так, для визначення ступеня й характеру забруднення довкілля застосовуються портативні хімічні аналізатори, прилади для відбору проб води, ґрунту та повітря, цифрові спектрометри, газоаналізатори, мікроскопічні й фотометричні системи. Використання цих засобів дає змогу оперативно фіксувати екологічно небезпечні зміни, точно встановлювати концентрацію шкідливих речовин та отримувати матеріал для подальших експертиз. Саме вони забезпечують належну доказову базу, дозволяючи перевести загальні припущення про екологічні порушення у сферу об'єктивно підтверджених фактів.

Застосування криміналістичної техніки в цій категорії справ охоплює також методи фото- та відеофіксації з використанням високочутливої апаратури, дронів і геоінформаційних систем. Такі засоби дозволяють створювати картографічні моделі поширення забруднення, виявляти приховані скиди у водойми або незаконні вирубки лісу, а також забезпечують можливість відтворення екологічної обстановки у віртуальному просторі для подальшого аналізу. Не менш важливою є роль технічних засобів при проведенні судово-екологічних експертиз. Завдяки сучасним інструментам – хроматографам, спектрофотометрам, молекулярно-біологічним лабораторіям – експерти здатні не лише оцінити масштаби шкоди, але й простежити причинно-наслідковий зв'язок між діями суб'єкта злочину та негативними наслідками для довкілля. У

¹ Чорноус Ю. М. Криміналістичне забезпечення розслідування злочинів: монографія. Вінниця : Нілан-ЛТД, 2017. С. 55.

результаті слідчий отримує науково обґрунтовані висновки, які є фундаментом для правильної кваліфікації діяння.

Отже, техніко-криміналістичне забезпечення розслідування екологічних злочинів полягає у впровадженні й комплексному застосуванні спеціальних приладів, методик та інноваційних технологій, без яких неможливо ані своєчасно зафіксувати факт правопорушення, ані визначити його наслідки. Саме завдяки цим засобам забезпечується якісне проведення слідчих (розшукових) дій, формування доказової бази та ефективно доведення вини особи, що вчинила кримінальне правопорушення проти довілля¹.

Техніко-криміналістичне забезпечення розслідування кримінальних правопорушень реалізується переважно у двох ключових напрямках: під час проведення окремих слідчих (розшукових) дій та під час призначення і проведення криміналістичних експертиз. Криміналістична техніка при цьому відіграє роль наскрізного інструментарію, який використовується на всіх етапах досудового розслідування. До її складу входить цілий комплекс засобів, що утворюють цілісну систему: методи криміналістичної фотографії та відеозапису; техніка виявлення, фіксації та дослідження слідів; методики ідентифікації ознак зовнішності людини; техніко-криміналістичне дослідження документів; почеркознавчі методи; криміналістичні дослідження зброї, боєприпасів, вибухових пристроїв і слідів їх застосування; методики аналізу речовин, матеріалів і виробів; дослідження голосу людини; одорологічні технології; система криміналістичної реєстрації. Таким чином, арсенал криміналістичних засобів є надзвичайно різноманітним і охоплює як класичні, так і сучасні інноваційні методи. Їх практичне застосування визначається характером конкретного кримінального правопорушення, специфікою наявної доказової інформації та слідчою ситуацією².

Щодо правових засад реалізації тих рекомендацій, які є частиною техніко-криміналістичного забезпечення, слід звернутися до положень Закону України «Про Національну поліцію».

Статтями 31 і 40 Закону України «Про Національну поліцію» передбачено, що поліцейський для виконання завдань і реалізації визначених законом повноважень уповноважений використовувати широкий спектр технічних приладів, засобів та спеціалізованого програмного забезпечення. До таких належить фото- і відеоапаратура, у тому числі обладнання, що працює в автоматизованому режимі, а також технічні комплекси для виявлення та фіксації правопорушень. Важливу роль відіграють прилади, призначені для виявлення радіаційних, хімічних,

¹ Мудрецька Г. В. Взаємодія з державними спеціалізованими установами під час проведення окремих слідчих (розшукових) дій при здійсненні досудового розслідування кримінальних правопорушень проти довілля. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2023. № 3. С. 203–208. DOI: <https://doi.org/10.32850/sulj.2023.3.32>.

² Сокурєнко В. В. Техніко-криміналістичне забезпечення розслідування порушень законів і звичаїв війни. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2023. Вип. 2 (31). С. 11–24. DOI: <https://doi.org/10.32353/khrife.2.2023.02>.

біологічних і ядерних загроз, а також безпілотні літальні апарати й технічні системи, розроблені для протидії їх використанню. У практиці також можуть застосовуватися спеціальні прилади для перевірки стану алкогольного сп'яніння та програмні продукти, орієнтовані на аналітичну обробку фото- й відеоінформації, що дозволяють ідентифікувати осіб та розпізнавати номерні знаки транспортних засобів.

Законодавством передбачено використання інформації, отриманої за допомогою фото- і відеотехніки та інших технічних приладів, які перебувають у власності третіх осіб. З метою забезпечення відкритості та законності застосування технічних засобів передбачено обов'язкове інформування населення: дані про змонтовані або розміщені прилади й обладнання повинні бути доступними для громадськості шляхом розміщення інформації у видимих місцях¹.

Низки правових засад відображена у підзаконних нормативно-правових актах. Так, Інструкція із застосування органами та підрозділами поліції технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису визначає правила функціонування та використання обладнання, що має функції автоматичної фото- і кінозйомки, відеозапису, а також порядок доступу до зафіксованої інформації, її зберігання, копіювання та подальшого використання. Водночас дія цього документа не поширюється на випадки фіксації процесуальних дій у межах кримінального провадження, здійснення негласних слідчих (розшукових) заходів та використання системи автоматичної фіксації адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху.

Застосування поліцейськими технічних засобів фото- та відеофіксації має на меті запобігання, виявлення і документування правопорушень, забезпечення громадської безпеки, охорону власності, а також підтримання публічного порядку. Термінологічний апарат Інструкції деталізує різновиди технічних комплексів і пристроїв – від портативних відеореєстраторів, що закріплюються на форменому одязі працівників поліції, до автомобільних і стаціонарних систем, а також безпілотних літальних апаратів, оснащених камерами. Окреме місце відведено програмно-апаратним комплексам для накопичення та зберігання інформації (сервери, док-станції), які забезпечують системність і контрольованість процесу обробки даних.

Організаційні засади передбачають обов'язкове призначення відповідальних осіб у кожному органі чи підрозділі поліції, які здійснюють контроль за видачею, прийманням і зберіганням технічних засобів, а також за належним веденням облікової документації. Практика використання портативних відеореєстраторів визначає, що вони мають бути активовані від початку виконання службових завдань і функціонувати безперервно, за винятком приватних ситуацій. Відеозйомка здійснюється у режимах, які

¹ Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

відповідають умовам освітлення, а інформація підлягає подальшому копіюванню та збереженню без можливості редагування чи самовільного видалення.

Особливу увагу в інструктивних приписах приділено обов'язкам працівників поліції. Забороняється самовільне видалення або коригування відеозаписів, їх копіювання стороннім особам чи перешкоджання роботі технічних засобів. Контроль за збереженням носіїв інформації здійснюється відповідальними особами, а у разі пошкодження чи втрати пристроїв проводиться службове розслідування. Строки зберігання відеозаписів регламентовані залежно від типу обладнання, але можуть бути продовжені у випадку їх значення для кримінального чи адміністративного провадження¹.

Таким чином, Інструкція формує цілісну систему правил, що спрямовані на забезпечення ефективного та законного використання технічних приладів і засобів фото- та відеофіксації у діяльності органів і підрозділів поліції, а також гарантує прозорість і контрольованість обігу інформації, отриманої з їх допомогою.

Окрім цього, у Порядку взаємодії між органами прокуратури, Національної поліції України, Служби безпеки України, уповноваженими органами державного нагляду (контролю), державними спеціалізованими установами під час виявлення та здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень проти довілля, затвердженому спільним наказом Офісу Генерального прокурора, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України, Міністерства аграрної політики та продовольства України від 16.06.2022 № 94/363/150/226/356 закріплено низку положень, що безпосередньо відображають окремі аспекти техніко-криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень проти довілля. Передусім це стосується використання технічних засобів фіксації подій, зокрема фото-, кіно- та відеозйомки, аудіозапису й електронних носіїв, які набувають статусу джерел доказової інформації та долучаються до матеріалів перевірок і повідомлень. Важливим елементом виступає й інструментально-лабораторна база, що включає акти досліджень та експертиз, а також порядок належного обліку, зберігання й передачі зразків і проб, що несуть криміналістично значущу інформацію.

Поряд із цим нормативно врегульовано міжвідомчий доступ до баз і банків даних, що підсилює аналітичні можливості слідства. Особливе значення має і процесуальний статус технічних засобів у діяльності спеціалістів: їм надається право користуватися приладами та спецобладнанням, а також обов'язок прибувати на слідчі дії з необхідним

¹ Інструкція із застосування органами та підрозділами поліції технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису: затв. наказом МВС України від 18.12.2018 № 1026 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0028-19#Text>.

оснащенням. Регламентовано також конкретні технічні завдання спеціаліста, серед яких – фотографування, складання схем, планів і креслень, відбір зразків і надання технічних висновків у межах компетенції. Водночас у сфері планування контролю враховуються техногенні й екологічні ризики, що вимагає інтеграції матеріалів досудового розслідування у підготовку планових заходів.

Окрему увагу приділено забезпеченню цілісності доказової інформації: встановлено порядок зберігання, копіювання та видачі цифрових даних, що гарантує збереження ланцюга доказів та їх відтворюваність. Усе це доповнюється механізмами міжвідомчої координації, які включають залучення спеціалістів із власним обладнанням, проведення спільних навчань та узгодження технічних дій у межах кримінального провадження. Таким чином, зазначений нормативний акт формує комплексне бачення техніко-криміналістичного забезпечення, яке охоплює весь спектр – від первинної фіксації та лабораторної верифікації до цифрової аналітики та процесуальної реалізації, створюючи цілісну модель інтеграції технічних засобів у процес доказування¹.

Також правові засади техніко-криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень проти довкілля викладено у Законах України «Про судову експертизу» та ін.

Стосовно організаційних засад техніко-криміналістичного забезпечення у справах проти довкілля, то їх розслідування вимагає переходу від епізодичного застосування поодиноких приладів до системної моделі, що охоплює стандартизацію процедур, верифікацію даних і інтегроване управління доказовою інформацією. Специфіка екологічних правопорушень зумовлює потребу в мультисенсорному підході: поєднанні даних польових приладів (газоаналізатори, спектрометри, пробовідбірники) з дистанційним моніторингом (БПЛА, супутникові знімки, ГІС-шари), а також із відомчими базами даних (викиди, дозволи, журнали аварійних скидів). Така конвергенція забезпечує просторово-часову прив'язку слідів і дає змогу виявляти приховані закономірності поширення забруднення.

Ефективність техніко-криміналістичного забезпечення визначається кадровою та організаційною спроможністю. Доцільним є залучення підготовлених фахівців, які входять до складу СОГ і відповідають за план огляду місця події з екологічним профілем, маршрути відбору проб, побудову ізоплет забруднення, формування пакета для екологічної експертизи. Це зменшує втрати інформації на початковому етапі та

¹ Порядок взаємодії між органами прокуратури, Національної поліції України, Служби безпеки України, уповноваженими органами державного нагляду (контролю), державними спеціалізованими установами під час виявлення та здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень проти довкілля, затвердженому спільним наказом Офісу Генерального прокурора, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України, Міністерства аграрної політики та продовольства України від 16.06.2022 № 94/363/150/226/356 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v094_905-22#Text.

підвищує якість постановки питань експертам.

У воєнних умовах зростає значення швидких технологій: мобільні ДНК-та хімічні лабораторії, експрес-тести, польові спектрометри, цифрові журнали дій з часовою синхронізацією та захистом від втручання. Вони дозволяють оперативно приймати процесуальні рішення (тимчасове припинення діяльності об'єкта, невідкладні обшуки, арешт майна) і паралельно готувати матеріали для комплексних експертиз.

Висновки. Техніко-криміналістичне забезпечення розслідування кримінальних правопорушень проти довкілля – це не лише сукупність приладів і методик, а цілісна, нормативно й організаційно врегульована система, яка з'єднує польову фіксацію, лабораторну верифікацію, цифрову аналітику та процесуальні засади збирання та використання доказів. У воєнних умовах саме ця система перетворює складні, розпорошені відомості на допустимі, відтворювані й переконливі докази, що дозволяють правильно кваліфікувати діяння, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки та обчислювати розмір шкоди.

Заміна категорії «техніко-криміналістичне забезпечення» на «науково-технічне забезпечення» є недоцільною: перша має усталену доктринальну змістовність, чітко вказує на криміналістичну спрямованість і охоплює процесуально-організаційні компоненти, критично важливі для допустимості доказів. Натомість друга є надто загальною, міжгалузєвою та ризикує розмити межі предмету криміналістики.

Подальший розвиток правових та організаційних засад техніко-криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень проти довкілля зосереджуватись на стандартизації первинної фіксації, розбудові інтероперабельних ГІС- і даних платформ, акредитації лабораторій за ISO 17025, масштабуванні мережі екологів, які можуть залучатися до складу СОГ, а також на запровадженні процедурного контролю незмінності цифрових матеріалів. Лише поєднання можливостей техніки, методології та процесуальних гарантій забезпечить повноту, достовірність і об'єктивність розслідування, захист прав учасників провадження й ефективне відновлення порушених екологічних благ і публічних інтересів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гусева В. О. Криміналістичне забезпечення розслідування кримінальних правопорушень, учинених проти працівників правоохоронних органів: поняття і складові. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2021. № 3 (94). С. 243–253. DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2021.3.22>.

2. Інструкція із застосування органами та підрозділами поліції технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису: затв.

наказом МВС України від 18.12.2018 № 1026 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0028-19#Text>.

3. Марченко О. А. Деякі проблемні питання фіксування та розслідування кримінальних правопорушень проти довілля в умовах воєнного часу. *Правова позиція*. 2023. № 2 (39). С. 179–183. DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2023-2.36>.

4. Мудрецька Г. В. Взаємодія з державними спеціалізованими установами під час проведення окремих слідчих (розшукових) дій при здійсненні досудового розслідування кримінальних правопорушень проти довілля. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2023. № 3. С. 203–208. DOI: <https://doi.org/10.32850/sulj.2023.3.32>.

5. Мудрецька Г. В. Взаємодія з державними спеціалізованими установами під час проведення окремих слідчих (розшукових) дій при здійсненні досудового розслідування кримінальних правопорушень проти довілля. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2023. № 3. С. 203–208. DOI: <https://doi.org/10.32850/sulj.2023.3.32>.

6. Науково-технічне забезпечення слідчої діяльності в умовах змагального кримінального провадження : монографія : електрон. наук. вид. / [В. Ю. Шепітько, В. О. Коновалова, В. М. Шевчук та ін.] ; за заг. ред. В. Ю. Шепітька; Нац. акад. прав. наук України, НДІ вивч. проблем злочинності ім. акад. В. В. Сташиса. Харків: Право, 2021. 248 с.

7. Павлишин Б. О. Техніко-криміналістичне забезпечення досудового розслідування вбивства : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2018. 247 с.

8. Перлін С. І. Поняття і види техніко-криміналістичного забезпечення правозастосовної діяльності. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 1. С. 221–226. DOI: <https://doi.org/10.32849/26635313/2020.1.40>.

9. Порядок взаємодії між органами прокуратури, Національної поліції України, Служби безпеки України, уповноваженими органами державного нагляду (контролю), державними спеціалізованими установами під час виявлення та здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень проти довілля, затвердженому спільним наказом Офісу Генерального прокурора, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Міністерства захисту довілля та природних ресурсів України, Міністерства аграрної політики та продовольства України від 16.06.2022 № 94/363/150/226/356 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v094_905-22#Text.

10. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

11. Сокурєнко В. В. Техніко-криміналістичне забезпечення розслідування порушень законів і звичаїв війни. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2023. Вип. 2 (31). С. 11–24. DOI: <https://doi.org/10.32353/khrife.2.2023.02>.

12. Чорноус Ю. М. Криміналістичне забезпечення досудового слідства у справах про злочини міжнародного характеру : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2013. 32 с.

13. Чорноус Ю. М. Криміналістичне забезпечення розслідування злочинів : монографія. Вінниця : Нілан-ЛТД, 2017. 492 с.

Стаття надійшла до редакції 02.08.2025

Vlada O. HUSIEVA,

Doctor of Legal Science, Professor

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine),

Roman V. TSAPUN

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

THEORETICAL FOUNDATIONS OF TECHNICAL-CRIMINALISTIC SUPPORT FOR PRE-TRIAL INVESTIGATION OF ENVIRONMENTAL CRIMINAL OFFENCES

The article examines the legal and organizational foundations of technical-criminalistic support for investigating criminal offences against the environment, including aspects conditioned by the wartime context. It argues that, despite the growing use of the term “scientific and technical support,” the category of “technical-criminalistic support” has an established meaning in criminalistics, directly oriented toward the detection, recording, examination, and use of evidence, and therefore should not be replaced. Based on an analysis of doctrinal approaches and current regulatory instruments (in particular, provisions of the Law of Ukraine “On the National Police” and subordinate regulations), the study shows that the effectiveness of investigations into environmental crimes depends on an integrated system encompassing standardized primary documentation, compliance with the chain of custody, laboratory verification, digital analytics (GIS, UAVs, photo and video recording), as well as robust interagency coordination.

The paper identifies key organizational problems in investigative practice (insufficient involvement of environmental specialists in rapid response teams, fragmented use of instruments, and gaps in documentation) and proposes solutions: a multisensor approach to data collection, accreditation of laboratories to ISO 17025, the creation of a network of environmental experts, and unified checklists and GIS platforms for pre-trial investigations.

Keywords: *pre-trial investigation, criminalistic support, technical-criminalistic support, criminal offence, environment, ecology.*